

РЕШАВАМЕ ЗАЕДНО КАКВО ИСКАМЕ ДА ИМАМЕ УТРЕ

Доц. д-р Тодор Попнеделев, председател на Организационния комитет на Третия международен конгрес по българистика:

– Доц. Попнеделев, кои са акцентите в юбилейната за Софийския университет „Св. Климент Охридски“ година?

– Единият от акцентите безспорно е Конгресът по българистика. Признавам, че възраждайки традицията за провеждането му, не сме търсили той непременно да съвпадне със 125-годишнината на Алма матер. Но двете събития съвпаднаха и се получи добре.

Колеги съмишленици решихме да възстановим една позабравена традиция – учени от цял свят, добри познавачи на историята, езика и културата ни и най-вече големи приятели на България, отново да имат своето място за срещи и обмяна на идеи, за споделяне на постижения.

– Какви са мотивите на историците да се ангажират със съживяването на тази инициатива?

– Мотивите дълго време тлееха в един приятелски кръг – доц. д-р Веселин Янчев, Ани Истаткова, гл. ас. д-р Владимир Станев, гл. ас. д-р Светослав Живков. Една неудовлетвореност има от това, че през последните години, някъде по пътя между Изтока и Запада, позагубихме прекия контакт с колеги от цял свят. Идеята за конгрес по българистика, убедени сме, не само мобилизира учените у нас, но което е още по-важно – активира българистичните центрове по света. Появили са се нови поколения изследователи. Те имат нужда от импулс. Когато проходаш в науката, някой трябва, образно казано, да те погали, с други думи – да те насърчи. Точно това получават младите, участвайки заедно с по-възраст-

ните поколения учени в значими форуми. А те са възможност за равностетка – събираме се и заедно си припомняме какво имаме зад гърба си. Решаваме заедно какво искаме да имаме утре. Какво можем занапред да правим заедно.

– Други акценти на юбилейната година?

– Юбилеят раздвижи цялата университетска общност. Факултети и катедри инициират различни форуми, посветени на всички отдели на знанието. С нашия юбилей ние казваме, че Университетът е съпричастен към проблемите на обществото.

Впрочем Алма матер никога не се е дистанцирала от него. Използваме юбилея, за да покажем още веднъж къде е мястото на Университета в България. Едно време, когато се е казвало Университетът, всеки е знаел, че става дума за един от символите на България и на нацията, израз на самочувствието ни като българи. Всяка нация има нужда от свои символи.

– На подобен международен форум, който тясно е свързан с България, любопитно ли Ви е на Вас, българските учени, да научите какво мислят колегите Ви за Вас, за Вашите постижения? Те откровени ли са да го споделят?

– Да, със сигурност е интересно да разбереш за това, но ти в общи линии си ориентиран какво можеш да чуеш, защото си чел изследвания на свои колеги. Безспорно един форум измерва науките в много страни. Смя да твърдя, че в сферата на хуманитарното познание ние не сме по-назад от другите, защото, когато изследваш като национален учен едно общество, един език, една етнология, ти имаш усета за това общество. Когато друг те гледа отстрани, човек от друга националност, той пък дава коректива за твоя усет. Така че се получава една добра пресечна точка.